MC sermayenin önerdiği ekonomik tedbirleri aldı

PATRONLARIN İSTEDİĞİ ZAMLAR EMEKÇİ HALKIN SIRTINA VURULDU

Halk zamlar için ne dedi?

İsmail MERAKLI

SEYYAR KÖFTECİ

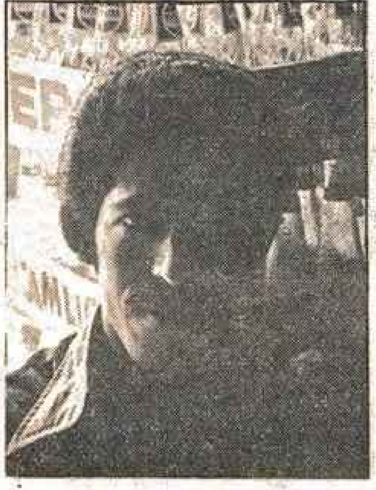
İki üç ay önce, etin kilosu 55 lirayken, bugün 80 liraya zor buluyoruz. Geçinmek artık çok güçleşti. Hele bu yeni zamlar tam tüy dikti. Vergi, kira vermiyorum, yine de geçinemiyorum.

Hayri SAĞDIR

İNŞAAT İŞÇİSİ

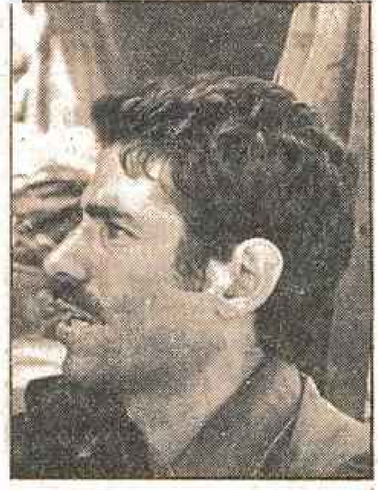
Yeni zamlar mı? Yenisi de nerden çıktı? Zamdan belimizi doğrultamıyoruz, paket açıldıkça yeni zamlar çıkıyor. Haydi hayırlısı. Memleketin gidişi çok kötü..

Ömer BİRİNCİ

İŞÇİ, MESS'E KARŞI GREVDE

Herşey ateş pahası oldu. Bir jeton bile iki buçuk olmuş. Zaten grevdeyiz, dışarda da çalışamıyoruz. Biz işçilerin çekeceği var bu zamlardan.

Adem YILDIZ

SEYYAR SATICI

Hayat çok pahalılandı. Bayram üzeri olmasına rağmen kimse alışveriş etmiyor.

Bütün bu zamların, pahalılığın sorumlusu başımızdaki hükümettir.

Açıklanan tedbirlerin tümü ihracatçılar ve sanayiciler yararına. Emekçi halkın yaşama koşullarını düzeltecek hiçbir tedbir getirilmiyor.

GÖREV HABER MERKEZİ

Halka karşı İkinci MC Hükümeti yerli ve yabancı parababalarının ve iş çevrelerinin isteği üzerine Cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir zam furyasını açıkladı. Halkın kullandığı temel maddelerin fiyatlarına yüzde 20 ile yüzde 150 arasında zam yapıldı. Böylece petrolden gazyağına, kağıttan posta ücretlerine, elektrikten dolmuş fiyatlarına kadar hemen herşeyin fiyatları artırılmış oldu. MC Hükümeti tarafından "istikrar tedbirleri" olarak gösterilmeye çalışılan zamların çok kısa bir zaman içinde bütün hayata yansıması ve iğneden ipliğe kadar tüm mal ve hizmetlerin fiyatlarında büyük fırlamalar olması bekleniyor.

(Devamı sayfa 4'de)

GÖREV GAZETESİ OKUYUCULARININ ŞEKER BAYRAMINI KUTLAR

TİP: Zamlar hayatı yaşanmaz hale soktu

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu, 11 Eylül tarihli açıklamasında, güncel politik durumu ele almıştır. Açıklamada, "Büyük bir toplumsal sorun olarak süregelen işsizlik, hayat pahalılığı, konut sorunu, sağlık, beslenme ve öteki toplumsal sorunlar ve emekçi halkın en hayati gereksinimleri giderek artıyor." denmiştir. Açıklamada,Ümraniye gecekondu halkına uygulanan baskı ve terör sert bir dille kınanmış ve MC'nin demokratik hak ve özgürlüklere saldırısının giderek yoğunlaştığı bildirilmiştir.

(Devamı sayfa 4'de)

İŞVERENLER ZAMLARI SEVİNÇLE KARŞILADI

" MC Hükümetinin ilan ettiği yeni zamlar hayatın her kesiminde emekçi halkı daha da ezer, onları inim inim inletirken patronlar bu zamlardan memnuniyet duyduklarını saklamıyorlar. İşte bunlardan bazıları: "

Halit NARIN

İŞVEREN SENDİKALARI KONFEDERASYONU BAŞKANI

Son ekonomik kararlar döviz tüketen bir ekonomik politika yerine döviz üreten bir ekonomik politika için önlemler alındığını gösteriyor. Zamların rahatlık ve külfetleri üzerinde münakaşa yapmak için ise zaman henüz erkendir.

Necati GÜÇLÜ

İNŞAATÇILAR FEDERASYONU BAŞKANI

Biz zaten demiri 11-12 liradan alıyorduk. Bu önlemlerle karaborsa fiyatı ile resmi fiyat arasındaki fark küçülmüştür. Demir fiyatlarının artırılması sezon geçtiği için çok değildir. Önümüzdeki yıl sezon başında demir fiyatları tekrar yükselecektir. Çimentoda da durum demirdeki gibidir.

Sakıp SABANCI

SANAYİ ODALARI BİRLİĞİ BAŞKANI

İçinde bulunduğumuz darboğazdan başarıyla geçmek için daha fazla üretmeye ve daha az tüketmeye gayret etmeliyiz. İleride mesut Türkiye'nin yaratılması için 40 milyon vatandaşımıza eşit zahmet hissesi düşecektir. Elele verir, birbirimizi severek çok çalışırsak bir daha böyle ağır zamlar karşımıza çıkmaz.

Medeni BERK

AKBANK YÖNETİM KURULU BAŞKANI

Getirilen ekonomik tedbirlerle istikrar sağlanabilir. Bu tedbirlerin piyasada durgunluk yaratacağı görüşüne katılmıyorum. Zaten bu tedbirleri alan hükümet yeni yatırımlar, yeni iş sahaları açarak bu tür bir etkinin ortadan kalkmasını gerçekleştirebilir.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

15 günlük gazete Sayı: 12 15 Eylül 1977 150 kuruş

BAŞYAZI

Demirel ve ortaklarının bayram hediyesi

Gazetemiz bayram günü çıkıyor. Bayramların, toplumumuzda -ilk çıkış nedeni ne olursa olsun,hatta o çok gerilerde kalmış olsa, unutulsa bile- köklü bir geleneği var. Bayramda hısım akraba, eş dost, komşular mutlaka ziyaret edilmeye çalışılır. Pek fazla ilişki kalmamış da olsa, hiç değilse bayramdan bayrama uzak yakın büyüklere gidilip elleri öpülür; hal hatır sorulur, gönülleri alınır. Dargınlar barışır veya barıştırılmaya gayret edilir. Bayram asıl küçüklere gelir; asıl onlara gün doğar. Analar babalar mümkünse yeni bir elbise, en azından yeni bir ayakkabı, çorap almayı görev sayar. Ayrı bir bayram harçlığı verilir. Çocukların bayramı sevinçle karşılaması, yaşıtlarından, başkalarının çocuklarından geride kalmaması istenir. Ziyaretine gidilen büyüklere şeker götürülür. Ev sahibi konuklarına şeker ikram eder. Tatlı yenilip tatlı konuşmaya çalışılır.

Aynı gereksinme yazı yazan için de geçerlidir. Bayramda herşeyi tatlı tarafından almaya, tatlı birşeyler yazmaya çalışır insan. Gel gör ki bu bayramda bu ne mümkün. Birkaç gün önce Demirel ve ortaklarının halkımıza bayram hediyesi açıklandı. Ama ne hediye. İstikrarmış, enflasyonmuş, ekonomik bunalım içindeymişiz, bunun önlenmesi gerekiyormuş; sonuçta bu halka yarayacakmış, falan filan. Bir sürü kelime yığını ardından akla gelebilen hemen herşeye yüzde yüze yakın zam. Tabii arkası da gelecek bunların; zincirleme birbirini izleyecek.

Peki, bütün bunların arasında bizlerin, sizlerin, işçi ve emekçilerin bu kadar pahalılığa nasıl dayanacağı, zaten sırtlarında kambur kambur üstüne iken bunu biraz hafifletmeye yönelik olarak ilaç için olsun bir tek tedbir var mı? Tersine büyük iş adamları, sanayiciler için herşey düşünülmüş. Vergi iadeleri vesaire hep onlar için. Oysa daha geçen gün gazeteler, bir İngiliz gazetesine dayanarak Türkiye'nin en önemli üç tekelci holdingi (şirketler topluluğu) olan Koç, Eczacıbaşı ve Sabancıların geçen yıl kârlarını iki katına yakın artırdıklarını belirtiyordu. Hem de hergün değer kaybeden Türk Lirasına göre değil, dolara göre hesaplıyarak.

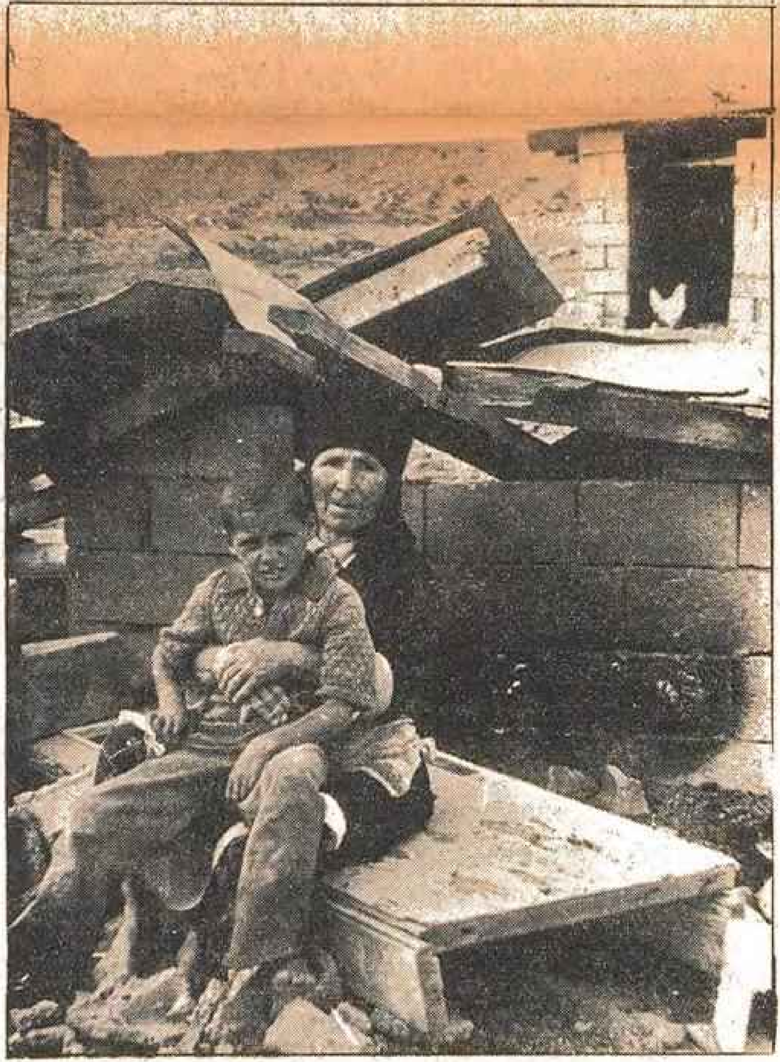
Böylece MC partileri, Demireller, Erbakanlar ve Türkeşler, Türkiye'deki tekellerin temsilcileri olduklarını, onların kârlarına kâr katmak üzere iktidarda olduklarını; bunun için de aylıkları, maaşları bu fiyat artışlarına ayak uyduramıyacak bütün değişmez ve dar gelirli işçi ve emekçi yığınların üç kuruşluk kazançlarına, çoluk çocuklarının nafakasına göz diktiklerini bir kez daha, hem de hiç kuşkuya yer bırakmayacak biçimde yeniden kanıtladılar. İşçi sı-

(Devamı sayfa 4'de)

Nihat SARGIN

Evleri başlarına yıkılan Örnek Mahallesi halkı haykırıyor:

"EVLERİMİZİ YIKMAYA DEĞİL BİZİ KATLETMEYE GELDİLER"

Kadın—çocuk dinlemediler

Kadın, çocuk dinlemeden ateş açan "güvenlik kuvvetleri", ardından halkı acımasızca copladılar. Genç kızlar, kadınlar, çocuklar bayılıncaya kadar dövüldüler. Örnek mahallesi halkı acı ve kinle dolu şimdi.

GÖREV HABER MERKEZİ

2 Eylül Cuma günü Örnek mahallesini üçüncü kez yıkmak üzere panzerlerin desteğinde saldırıya geçen polis ekipleri, direnen halkı uzun menzilli otomatik silahlarla taradılar. Gazetelerde çıkan haberlere göre 6 kişi öldü, 36 kişi yaralandı.

Olayların hemen arkasından olay yerini gezen GÖREV muhabirlerinin derledikleri bilgiler burjuva basınında yer alan haberlerden oldukça farklı oldu. Gecekondu halkı, ölü sayısının 6 değil, kesinlikle 12 olduğunu belirttiler. Ayrıca, 4 küçük çocuğun da olay gününden beri kayıp olduğu öğrenildi.

(Devamı sayfa 4'de)

ANKARA GECEKONDULARI İLE İLGİLİ BİR HABER-RÖPORTAJ 3. SAYFAMIZDA.

OLAYIN GEÇMİŞİ

Üsküdar Ümraniye'de kurulu bulunan Örnek Mahallesinde, yıkımdan önce 7.500 aile barınmaktaydı. İmar İskan Bakanlığına ait gecekondu önleme bölgesine kurulan bu mahalle AP'li Ümraniye Belediye sınırları içindedir. Örnek Mahallesinde ilk gecekondular, 1 Mayıs 1977'den itibaren yapılmaya başlanmış, seçim hesaplarıyla bunlara kimse dokunmamıştır. Seçimlerden sonra, yerleşme alanının genişlemesiyle, iki tane kısmi yıkım yapılmış, bunlardan birinde halkın tepkisi sonucu ancak birkaç ev yıkılabilmiştir. Örnek Mahallesiyle ilgili olarak basında ilk haber, GÖREV gazetesinin 22 Temmuz

(Devamı sayfa 4'de)

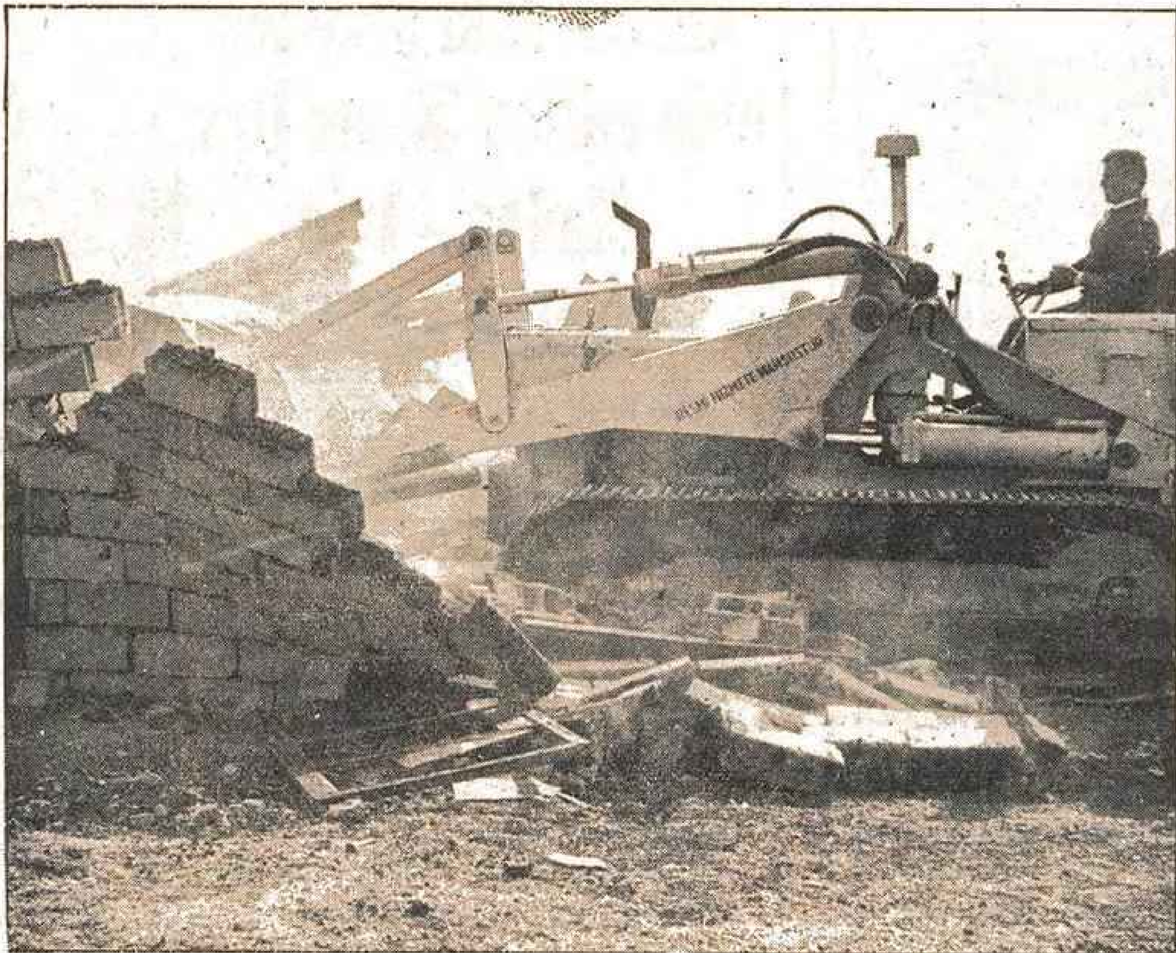
TİP'İN AÇIKLAMASI

Ümraniye'de meydana gelen kanlı saldırıdan sonra, Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Başkanı Can Açıkgöz 3 Eylül günü verdiği demeçte olayı sert bir dille kınamıştır. TİP İl Başkanının açıklaması şöyledir:

"Dün Ümraniye'de vukubulan olaylar 2. MC'nin baskı, zulüm ve kan demek olduğunu yine kanıtlamıştır.

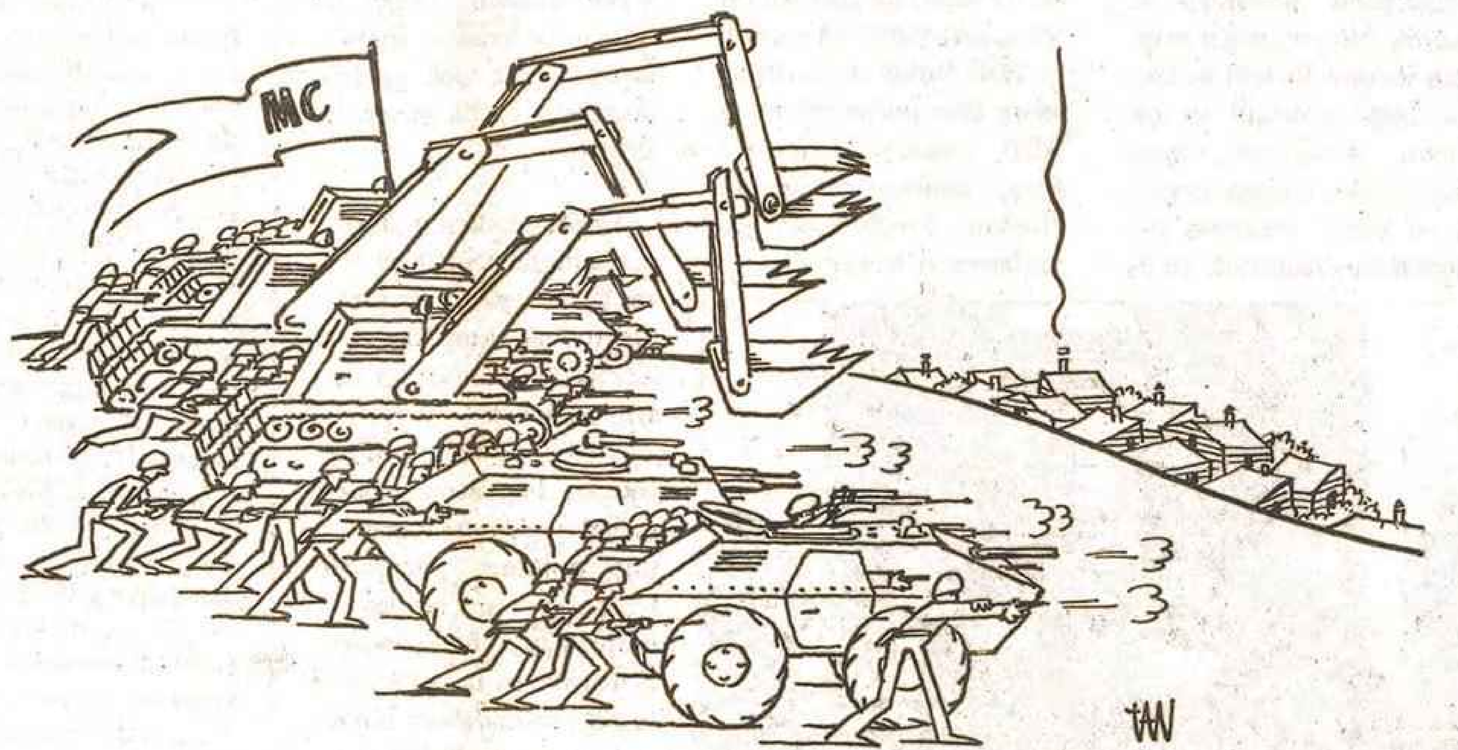
"Devlet Anayasa'ya göre her yurttaşa içinde yaşayabileceği bir konut sağlamakla yükümlüdür. Oysa burjuva iktidarları bu yükümlülüğü yerine getirmemiştir ve zaten getiremez. Evsiz, barksız yurttaşların gecekondulara sığınması iktidarların bu Anayasa hükmünü

(Devamı sayfa 4'de)

Evler eşyalarla birlikte yıkıldı

Ölüm kusan otomatik silahların desteğinde gecekonduların içine dalan dozerler, briket yapıları içlerindeki eşyalarla birlikte yıktılar. Evlerden dışarı kaçamayan hasta, yaşlı vatandaşlar yıkıntıların altında kaldılar. Yıkımdan sonra da gecekondu halkının eşyaları, paraları onlara kurşun sıkanlar tarafından yağmalandı.

ÖRNEK MAHALLESİNE AGIR SANAYİ HAMLESİ

ÇARK

Sümerbank sözleşmesi bir provadır

Türk-İş'e bağlı TEKSİF Sendikasının Sümerbank'a bağlı tekstil fabrikalarında 127 gündür sürdürdüğü grev 9.500 işçinin bazı politik oyunlara kurban edilmesiyle sona erdi. TEKSİF grevi işçi sınıfı açısından önemli dersleri içeriyor. Şimdiye kadar işverenler sendikaların kamu kesiminde rahatlıkla toplu sözleşme imzalayıp istedikleri ücret zammını almalarından yakınmaktaydılar. İşverenler kamu kesiminin bu nedenle kötü örnek olduğunu ve devletin işçi ücretlerinin, dolayısıyla maliyetlerin yükselmesini teşvik ettiğini ileri sürmekteydiler.

Sümerbank'ın MSP'li Genel Müdürü, AP'li yöneticilerin elinde bulunan TEKSİF sendikasını çökerterek, bu işkoluna MSP'nin kurdurduğu Hak-İş Konfederasyonunu sokmak istiyordu. Sümerbank'ta Genel Müdürün uzlaşmazlık çıkartmasının bir diğer nedeni ise tekstil işkolunda başta Halit Narin olmak üzere patronların istedikleri düşük ücretleri gerçekleştirmekti. Nitekim imzalanan toplu sözleşme açıklanınca bu işten anlayan anlamayan herkes şaşırdı kaldı. Birinci yıl 25, ikinci yıl 45 ve üçüncü yıl için 50 TL. olmak üzere, günlük ücretlere üç yıl için ortalama 68 lira civarında bir zam yapılıyordu. Böylece işçi ücretlerinin sarı sendikalar aracılığı ile dolaylı yoldan dondurulması girişimleri kamu kesiminden başlatılmış oluyordu.

AP'li sendika ağaları patronların işçi sınıfı aleyhine düzenlediği planı yok olmamak için uyguladılar ve işçiyi sattılar. Çünkü TEKSİF grevde direnseydi tükenip gidecekti.

Sümerbank grevi şimdilik sona erdi ama bu grevin yankıları bitmeyecek. Sermayenin işçi ücretlerinin dondurulmasına ilişkin istekleri bu grevle daha da şiddetlenecek. Öte yandan TEKSİF üyesi işçilerin sendikalarına karşı duydukları nefreti MHP'li MİSK ve MSP'li Hak-İş Konfederasyonları sömürmeye çalışacak.

Tekstil işkolunda önümüzdeki günlerde büyük bir karışıklığın ortaya çıkması bekleniyor. Karışıklık, bölünme ve yılgınlık ise sermayenin istediği birşey. Bu nedenle tekstil işkolundaki emekçilerin uyanık olması ve sarı sendikacılığa, bölücülüğe ve baskıya boyun eğmemeleri gerekiyor. TEKSİF üyeleri birleşip sendikalarında demokratik bir taban oluşturmak ve sınıf sendikacılığı anlayışını yerleştirmek zorundalar. Başka hiç bir yol onları sömürüden ve sarı sendikacıların elinden kurtaramaz.

GÖREV

SÜMERBANK'da TEKSİF sendikası son yılların en kötü sözleşmesini imzaladı

İşçiler TEKSİF yönetimine karşı direnmeye başladı

GÖREV Haber Merkezi

22 Temmuz tarihli Görev'de, "Sümerbank İşçileri Sermayeye Karşı" başlığı altında 30.100 Sümerbank işçisini ilgilendiren sözleşme ve grevler konusunu ele almış ve bir tehlikeye dikkati çekmiştik. Bu tehlike, AP'li TEKSİF yöneticileri ile, MSP'li Sümerbank Genel Müdürünün uzlaşmasıydı.

Geçtiğimiz günlerde bu uzlaşma sağlandı. 9.500 işçinin 127 gündür sürdürdükleri grev sona erdi.

Üç yıl için imzalanan sözleşmeye göre, ücretlere birinci yıl 25, ikinci yıl 40 ve üçüncü yıl 50 olmak üzere üç yıl için günlük ücretlere ortalama 68 liralık zam yapıldı.

AP ile MSP arasında koalisyon hazırlıkları döneminde arabuluculuğu üstlenmiş olan Erbakan'ın eniştesi Vakıflar Genel Müdürü Orhan Çataklı, TEKSİF ile Sümerbank'ın uzlaştırılması işini de üstüne almıştı. Böylece geçtiğimiz günlerde sağlanan uzlaşma ile, TEKSİF sendikası Türkiye'de son yılların en kötü sözleşmesini imzalamış oldu, hem de üç yıllık bir süre için...

İmzalanan sözleşme TEKSİF tabanında tepkiyle karşılandı. İzmir'de bir grup TEKSİF şube yöneticisi istifa ederken, "on binlerce işçinin alın terini Sümerbank işverenine satan" sendika Genel Merkezini sert bir dille kınadılar.

Öte yandan Bursa'da Merinos fabrikası işçileri 7 Eylül sabahı bir süre işbaşı yapmadılar ve fabrika önünde toplanarak sendikayı protesto ettiler. Malatya'da da grevci Sümerbank işçileri imzalanan sözleşmeyi sert bir biçimde kınadılar. Kayseri'de ise Sümerbank Pamuklu fabrikasında çalışan işçiler direnişe geçerek üretimi durdurdular.

İşçilerin Genel Merkeze karşı duydukları bu haklı tepkinin, sendika yönetiminden bu sarı çeteyi uzaklaştıracak örgütlü bir güce dönüşmesi, TÜRK-İŞ içinde sınıf uzlaşmacılığının en büyük kalelerinden birinin devrilmesiyle sonuçlanacaktır. Bu nedenle, TEKSİF üyesi işçiler en kısa zamanda sendika yönetimini demokratikleştirmek, tabanın söz ve karar sahibi olmasını sağlamak için gerekli çalışmalara girişmek durumundadırlar.

Greve neşeli başlamışlardı

Sümerbank'ta grevin ilk günü. İşçiler mücadeleye neşe ve azimle başladılar. Ancak 127 gün sonra, sarı TEKSİF yöneticileri, Sümerbank yönetimiyle anlaştı ve 30.100 işçiyi yok pahasına sattılar. Fakat işçiler, sarı sendika yöneticilerinin gerçek yüzlerini böylece daha iyi görmeye başladılar.

MADEN–İŞ KONGRESİ TOPLANDI

Kemal Türkler 12. defa genel başkan seçildi

DELEGELERDEN SELİM MAHMUTOĞLU, YAPTIĞI KONUŞMADA SENDİKA İÇİ DEMOKRASİNİN ÇİĞNENMİŞ OLDUĞUNU ÖRNEKLERLE AÇIKLADI.

GÖREV Haber Merkezi

DİSK'in kurucu üyesi Türkiye Maden-İş Sendikasının 22. Merkez Genel Kurulu 6-9 Eylül günleri arası toplandı. Kongre, Maden-İş sendikasının 30. kuruluş yıldönümü günü çalışmalarına başladı. Bu gün aynı zamanda MESS'e karşı yürütülen grevlerin de 100. günüydü.

Kongre sonunda 21 senedir bu görevi sürdüren Kemal Türkler 12. defa Genel Başkan olurken, Şinasi Kaya, Bahtiyar Erkul, Murat Tokmak, Kemal Daysal ve Halit Erdem Genel Başkanvekilliklerine, Mehmet Ertürk de Genel Sekreterliğe getirildi. Yerli ve yabancı konukların konuştuğu açılış gününden sonra, ertesi gün üç yıllık çalışma raporu okundu. Rapor üzerine ilk söz alan delege Selim Mahmutoğlu oldu. Mahmutoğlu konuşmasında, çeşitli işyerlerindeki ve bölgelerdeki olaylardan örnekler vererek, sendika içi demokrasinin çiğnenmiş olduğunu belirtti. Örgütlenme çalışmaları konusunda çalışma raporunun gerçekçi olmadığını da belirten Mahmutoğlu, "İlk bir yıldaki yüzde 100'lük üye artışının yüzde 49 olarak gösterildiğini, geri kalanın ise diğer iki yıla paylaştırılarak, son iki yıldaki duraklama ve gerilemenin gizlenmek istendiğini" söyledi. Selim Mahmutoğlu, konuşmasını şöyle sona erdirdi: "Unutmayalım ki, üyelerimizi anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye sokmak için, salt en iyi ekonomik hakları sağlamak kafi değildir. Bir şartı da demokrat olmaktır."

İkinci konuşmayı Sungurlar fabrikasının delegesi yaptı. Bu delege de, Merkez Yöneticilerinin işçilerin birliğini sarsıcı davranışlar içine girdiklerini belirtti.

Kongre sonunda Genel Başkanvekilliğine seçilen eski 4. Bölge Temsilcisi Halit Erdem'in, iki ay önce kendi bölgesinde yapılan seçimde temsilciliği kaybetmiş olması ve böylelikle kendi bölgesinde bile tabanın onayına sahip olmadığı bilindiği halde, Merkez düzeyinde böyle önemli bir göreve getirilmesi kongreyi izleyen birçok kimse tarafından "açıklanması güç" bir olay olarak değerlendirildi.

Ayrıca, Maden-İş anatüzüğünde sendikanın gerek ücretli kadrolarının, gerekse de yöneticilerinin "yetişmiş işçiler"den oluşması öngörüldüğü halde, halen bir elektrik şirketinin ortağı olan ve uzun süredir işçilikle hiç bir ilişkisi kalmamış olan Kemal Daysal'ın da Genel Başkanvekilliğine seçilmesi benzer biçimde yorumlandı.

Kongre delegasyonunun düşündürdükleri

Tabanın "söz ve karar" sahibi olması ilkesi!

Maden-İş Kongresi, 145 delege ile toplandı. Kongre delegelerinin üçte biri sendikanın ücretli kadrosundaki kişilerdi. Diğer üçte biri ise, anatüzüğe göre yapılması gereken, ama Genel Merkezce yaptırılmayan kongreler dolayısıyla, yine Genel Merkez tarafından tayin edilen kişilerden oluşuyordu. Ayrıca, anatüzük uyarınca Genel Merkez tarafından saptanan 10 tane "kontenjan" delegesinin de ancak bir tanesi işyerinde çalışan işçi idi. Diğer dokuzu, yine sendikanın ücretli kadrolarındandı. Bu durum, DİSK'in temel ilkelerinden olan 'tabanın söz ve karar sahibi' olması ilkesinin göz önünde tutulmadığını akla getiriyordu. Sendika yönetiminin işyerlerinde çalışan üyelerden çok, kendi çalıştırdığı kadrolara güvenmesi, sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı ile bağdaşmayan yanlış bir tavır olarak değerlendiriliyordu.

GEÇTİĞİMİZ 15 GÜNDE DÜNYADA NELER OLDU?

Başkan Allende dört yıl önce haince katledilmişti

Şili'de faşist yönetim zulümle ayakta kalmaya çalışıyor

Şili, bugün faşist yönetim altında. 11 Eylül 1973 tarihinde iktidardaki Halk Birliği'ne karşı faşist bir darbe yapılmış ve aynı gün Şili Başkanı Salvador Allende de faşistler tarafından öldürülmüştü.

1970 yılında iktidara gelen Halk Birliği Hükümeti, hemen ülkede süregelen emperyalist sömürüyü ve politik boyunduruğu ortadan kaldırmak için tedbirler aldı. Metalurji ve çimento sanayileri, büyük bakır, kükürt, demir cevheri ve kömür çıkartma şirketleri kamulaştırıldı. 16 ticari bankanın yönetimini eline aldı ve 70 büyük sanayi kuruluşunu devletleştirdi.

Ülkede, okuma–yazma oranı ve tahsil yapanların sayısı hızla yükseldi. İşçilerin ve emekçilerin geçim şartları düzeltildi ve ücretlerin ulusal gelir içindeki payı 1959-65 arasında yüzde 49 iken, bu rakkam bir yıl içinde yüzde 58'e çıktı.

Halk Birliği'nin bu başarıları ülke burjuvazisini ve ABD emperyalizmini rahatsız etmekte gecikmedi. Nitekim, zengin bakır yataklarından dolayı önemli bir gelir sağlandığı için, emperyalizm başta bakır olmak üzere tüm diğer ekonomik mallara ambargo uygulamaya başladı. Bunların ihracatını engellemek için elinden geleni yaptı. Yapılan yalnız bununla kalmıyordu. Ülkede özellikle ara tabakalar ve orta burjuvazi Halk Birliğine karşı kışkırtılıyordu. Ordu da bu kışkırtmanın dışında kalmadı. Ve çok geçmeden faşist darbe gerçekleştirildi.

Faşist darbenin düzenlenmesinde Amerikan ITT ve CİA teşkilatının Washington'da kurulan Özel Komisyonunun varlığı gözardı edilemedi.

Faşist yönetim, bugün ülkenin kapılarını emperyalistlere sonuna kadar açmış durumda. Darbeden birkaç ay sonra enflasyon oranı yüzde 600'e ulaştı. Şili halkının faşizme karşı verdiği mücadelede binlerce kişi can verdi. Mücadele bugün de sürüyor. Adım adım Şili halkının örnek direnişiyle.

Faşist milisler bombaladıkları başkanlık sarayı kapısında

TIP Genel Başkanı Boran, Dayanışma Gecesi'nde konuşurken. Arkadaki panoda, Başkan Allende'nin dev portresi görülmektedir.

Şili halkıyla dayanışma güçleniyor

Şili işçi sınıfı ve tüm emekçiler faşist yönetime karşı, başta işçi sınıfının partisi olmak üzere, mücadelelerini sürdürüyorlar. Bu mücadelede dünyadaki tüm işçi sınıfı ve emekçileri Şili halkıyla dayanışma içinde.

Geçtiğimiz yıl Türkiye İşçi Partisi de üç büyük ilimizde Şili Halkıyla Dayanışma Gösterileri düzenlemişti. Şili'de faşist yönetim tarafından zindanlara atılan, daha sonra yurt dışına kaçan, ancak ülkelerini karanlıktan kurtarma mücadelesinden vazgeçmeyen Şili'li sanatçılar Türkiye İşçi Partisi tarafından davet edildiler. Şili'li sanatçılar, dayanışma gösterilerinde, halkın coşkusu karşısında Şili halkı adına TİP'e teşekkür ettiler.

Ancak Şili'li konuklar ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de faşizmin tepkisini gördüler ve Ankara'daki gösteriye katılamadan MC tarafından sınır dışı edildiler.

Bu da "milliyetçilik"ten çok söz eden burjuvazinin, uluslararası gericiliğinin ve sınır tanımasızlığının bir kanıtı oldu.

Ancak gericiliğin karşısında, uluslararası işçi sınıfı ve emekçilerin dayanışması güçleniyor. İspanya'da, Portekiz'de, Yunanistan'da olduğu gibi Şili'de de faşizm ölüme mahkum olacak.

Kartal'daki geceden elde edilen 50 bin lira Maden–İş'e teslim edildi

TÖB-DER Kartal Şubesinin düzenlemiş olduğu MESS'e Karşı Grevdeki Metal İşçileriyle Dayanışma Gecesinde elde edilen elli bin lira, 1456 sayılı makbuz karşılığında Maden-İş Genel Merkezine teslim edilmiştir.

TÖB-DER Şube Başkanı Tamer Tezin'in basına yaptığı açıklamaya göre, ayrıca Maden-İş üyesi olmayan grevdeki Java ve Akkardam işçilerine de grev komiteleri aracılığıyla gecenin amacına uygun olarak iaşe yardımı yapılacaktır.

TÖB-DER Kartal Şube Başkanının açıklaması şöyle sona ermektedir:

"Grevli ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı için mücadele eden emekçi aydınların işçi sınıfımızla dayanışma ve birliğini ifade eden bu gecenin, aynı zamanda Kartal'da anti-faşist güçbirliğinin de başlangıcı olacağına da inanıyoruz.

BİR YORUM

Asıl olan örgüt bütünlüğü

Maden-İş Sendikası üyeleri köklü bir mücadele deneyine sahiptirler. Singer'de, Demir Döküm'de, Sungurlar'da, Bursa'da Profilo'da Maden-İş üyeleri, sınıf ve kitle sendikacılığı bayrağını dik tutmak için yiğitçe direndiler, şehitler verdiler.

Örgütlerinin birliği, bütünlüğü için son derece titiz davrandılar. Yine öyle davranmaya devam edecekler.

İşçi sınıfının ilerici sendikal hareketinin birliğinin DİSK içinde korunup güçlendirilmesi, daha ileri boyutlara ulaşması için, tabanın her düzeyde söz ve karar sahibi olması ilkesinin hayata geçirilmesi için, anti-demokratik uygulamaların, küçük hesapların önünü almak için, örgüt birliği ve disiplini içinde mücadeleyi de elden bırakmayacaklar.

Bu nedenle, gelip geçici rahatsızlıklar, huzursuzluklar aşılacaktır. Asıl olan örgüt bütünlüğü, örgütlü mücadeledir. 12 bine yakın işçinin grevde olduğu bir o kadarının da grev hakkının doğmakta olduğu şu günlerde, Maden-İş üyeleri, daha da kenetlenmek durumundadırlar.

Yıl: 1977, Memleket: "Büyük" Türkiye, Şehir: Ankara (Başkent), ön planda görülen, hergün 1200 ton artan çöp yığınının bir bölümü, arkada görülen ise, kiraları 500 liradan başlayan gecekondular. Buralarda kimler mi yaşıyor? "Büyük" Türkiye'nin işçileri, emekçileri.

ANAYASA Madde 49: Devlet, herkesin beden ve ruh sağlığı içinde yaşayabilmesini ve tıbbi bakım görmesini sağlamakla görevlidir. Devlet, yoksul veya dar gelirli ailelerin sağlık şartlarına uygun konut ihtiyaçlarını karşılayıcı tedbirleri alır

Üçbin kişilik bir mahalle halkı çöplükte yaşıyor

● Ankara'nın tüm çöpünün döküldüğü bu mahallede halk salgın hastalık tehlikesinden endişe ediyor

GÖREV (Ankara)

Ankara'da Tuzluçayır yakınındaki Çöplük isimli mahalledeki gecekondularda yaşayan halk, pislikten, sineklerden salgın hastalık tehlikesinden şikayet ediyor.

Ankara'nın bütün çöpünün döküldüğü vadinin çevresinde yer alan gecekondularda üç bin kişi yaşıyor. Çöpler, burda bir kilometre uzanan bir tepe oluşturuyorlar. GÖREV'in geçen sayısında da değindiğimiz gibi, bölge salgın hastalıkların yayılması için son derece elverişli koşulları içeriyor. Buralarda yaşayan insanların dayanma gücüne şaşmamak elde değil. Çöplerin kokusu, çocukların ağızlarına, gözlerine dolan sinekler, çöplerin yakılmasından çıkan kesif duman altındaki gecekonduların kiraları 500 liradan başlıyor.

Bir de bu çöpten zengin olanlar var. Her gün dökülen 1200 ton çöpün içindeki plastikleri, cam parçalarını ve işe yarayabilecek her türlü molozu satan müteahhitler, bu işi yılda 3.5 milyona kapatıyorlar. Toplama işinde ise, sigortasız çocuklar çalıştırılıyor.

Ve bütün bunlar, "Büyük Türkiye"nin başkentinde oluyor.

Çöplükten cam kırıklarını, plastikleri toplamak, ağır koku, sinekler, duman, salgın tehlikesi bir yana bırıkılırsa pek de ağır bir iş sayılmasa gerek. Çünkü bu işi sigortasız çalıştırılan küçücük çocuklar yapıyor. Toplanan malzemeyi satan kişi ise yılda on milyona para demiyor.

"Devlet ucuz evler yaptırıp bize vermelidir" diyen

Şentepe'li konducular yıkım korkusu içindeler

GÖREV (Ankara)

Şentepe Ankara'nın en büyük gecekondu semtlerinden biridir. Son 8-10 yıldır Yozgat, Çorum, Sivas, Kırşehir ve Ankara köylerinden gelen emekçilerin oturduğu ve hızla büyüyen bir yoksullar semtidir.

Şentepe'li emekçilerin önemli bir bölümünün sorunu birlikte yıkım tehditi. Yıkım tehdidi olan bölgelerden biri de Şentepe'nin Demetevler ve Yahyalar'a bakan yamaçlarındaki evlerin bulunduğu yerler. Buralara Mürüvvet Aktopuk adındaki bir avukat kadın sahip çıkıyor. 10 yıldır emekçilerle bu kadın arasındaki mücadele sürüyor. Anlatıldığına göre cok önceleri Etlik tepelerinden Şentepe tepelerine, düzlüklerine kadar tüm bu topraklara bir ağa sahip çıkıyormuş. Ağa ölürken mirasını oğullarına paylaştırması. işini bu kadın avukata bırakmış. Kadın avukatda kendisine bu topraklardan geniş bir pay ayırmış.

Avukat emekçilerin oturmak istediği tepelere arazisinin devamı diye sahip çıkmak istiyor. Emekçiler ise bu tepelerin hazinenin malı olduğunu ileri sürüyorlar.

Bu bölgedeki gecekonducuların tümü tedirgin. "Ya evimiz yıkılırsa" endişesi içindeler. Emekçiler bu konuda şunları söylüyorlar:

MEHMET METİN:

İnşaat işçisiyim. Bir gün çalışmasam açım. Burası hazinenin dediler. Bir yer de biz bulduk, başımızı sokacak iki göz yapıyoruz. Borç harç 40 bin lira tutacak. Buradaki anlaşmazlıklarda Jandarma hep zenginden yana çıktı. Bence devlet topluca evler yaptırsa da bizim gibi garibanlara banka kredisiyle verse ne iyi olacak. Ama tabi vermiyorlar.

Adının açıklanmasını istemeyen bir vatandaş:

Hapisaneden yeni çıktım. Bozuk düzenin kurbanı olduk. Benim hasmım tüm sömürücüler, patronlardır. Oğlum da bozuk düzenin kurbanı oldu. Dedem bu vatan için Çanakkale'de şehit düştü. Şimdi patron partileri bu vatanı satıyorlar. Şimdi de evimizi başımıza yıkmaya çalışıyorlar.

ALİ AKSAN:

İşçiyim, gecekondumu üç yıl önce yaptım. Bir defa yıkıma uğradı. Evde üç kişiyiz. Yetersiz gelirimizle yaşamıyor adeta sürünüyoruz. Evi borca yaptırdım. Halen taksit ödüyorum. Bir defa daha yıkım olursa halimiz haraptır.

MEHMET ŞAHİN:

İş arıyorum. İki odalı evde dört kişi oturuyoruz. Ev yaptırmak için arsa yeri ayırdım. Fakat avukat kadının getirdiği jandarmalar kuş uçurtmuyorlar. Gece gündüz bizim gibi garibanlara karşı avukat kadının isteklerini yapıyorlar. Bu meseleyi soruşturmak için kaymakamlığa gidiyoruz, bu arazilerin tapulu olup olmadığını soruyoruz bize "Git tapuya sor" diyor. Tapuya gidiyoruz "Siz bana komünist sorusu soruyorsunuz, söylemem" diyorlar. Artık bu duruma son verilmeli. Devlet konut yaptırıp bizlere uygun taksitlerle dağıtmalı.

EMEKÇİLER BİRLİK OLARAK BU DÜZENE SON VERECEKLER, O ZAMAN ÇİLELER BİTECEK, İNSANLAR KENDİ KONUTLARINDA ÖZGÜRCE YAŞAYACAKLAR.

Gecekonducuların sorunları böyle. Bir yanda milyonlarca emekçi başını sokacak iki göz oda bulamazken öte yanda bir avuç fırsatçı, sömürücü, düzenini kurmuş dağlar, tepeler, fabrikalar benim diyor. İşçiler çalışıyor, patronlar yan gelip yatıyor. İşçi ev yapıyor, patron gelip yıkıyor. Zenginler dağlara, tepelere sahip çıkarken jandarma yok. 7 nüfuslu emekçi ailesi küçücük bir ev için kendine toprak ayırınca jandarma var. Görüldüğü gibi kapitalist düzen çalışanların değil çalışmadan milyonlar kazananların düzeni. Bu düzene ise ancak emekçiler birlik olarak son verebilirler. İşçiler, emekçiler kendi partileri saflarında örgütlendikleri ve iktidara geldikleri zaman çileleri bitecek.

●

Ankara'da 1 milyon 400 bin kişi gecekondularda yaşıyor. Yani şehir nüfusunun yüzde altmışbeşi. Ayrıca, yine Ankara'da yılda 18 bin yeni gecekondu yapılıyor. Şentepe semti de hergün büyüyen gecekondu mahallelerinden.

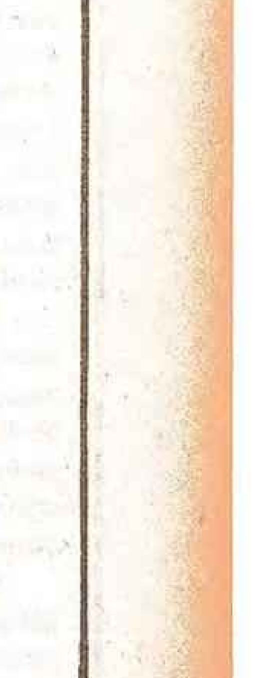

TİP: Zamlar hayatı yaşanmaz hale soktu

(Baştarafı sayfa 1'de)

TİP Başkanlık Kurulu'nun açıklamasında "MC'nin 'istikrar' adına yaptığı son zamların, hayatı yaşanmaz hale soktuğu" belirtilmiş ve "bu zamları yeni zamların takip edeceği", "Pahalılığı önlemek için emekçi halktan oy isteyen MC Partilerinin, pahalılığın körükleyicisi olmaya devam edecekleri" vurgulanmıştır.

Açıklamanın son bölümünde ise, "Tüm ilerici, demokrat ve sosyalist güçler emperyalizme ve faşizme karşı güçbirliğine hazırlanıyorlar." "Emekçi kitleler içinde, tırmanan faşizme karşı mücadele bilinci gelişiyor. Tüm yurtsever, ilerici, demokrat ve sosyalistlerin görevi bu oluşumu hızlandırarak işçi ve emekçi kitleleri örgütlemek, faşist tırmanışın önüne geçmektir" denmiştir.

TİP'İN AÇIKLAMASI

(Baştarafı sayfa 1'de)

yerine getirememelerinden dolayıdır.

"Ama burjuva iktidarları ve şimdi de MC iktidarı yurttaşlara konut sağlayamazken, yurttaşların kendi olanaklarıyla yaptıkları konutları yerle bir ederek yıkma politikası gütmüşlerdir. Bu dün kanlı bir politikaya dönüşmüştür. Yurttaşlara konut sağlayamayanların, gecekondu sahiplerine yeni yer göstermeden gecekonduları yıkmaları ve cana kıymaları insanlık dışı bir tutumdur. Anayasa suçudur."

OLAYIN GEÇMİŞİ

(Baştarafı sayfa 1'de)

tarihli 8. sayısında çıkmıştır. "Gecekondu yıkımına son" adlı haber-röportaj şöyle sona ermekteydi: "Kadınlar, babalar, genç gelinler, çocuklar başları dik, elleri yumruk 'kararlıyız, bin defa yıkılsa gene yapacağız. Direneceğiz. Biz bu memleketin insanı değil miyiz' diyorlar." Gerçekten de, 2 Eylül günü Örnek Mahallesinin emekçi halkı, panzerlerin, ölüm kusan makineli tüfeklerin karşısında yiğitçe direndiler. Öldüler, ama dönmediler.

Yıkılan gecekonduların altından eşyalarını güç bela kaçırabilen Örnek Mahallesi halkı, yaklaşan kışı düşündükçe ne yapacaklarını bilemiyor.

"Evlerimizi yıkmaya değil bizi katletmeye geldiler"

(Baştarafı sayfa 1'de)

Örnek mahallesi halkı, olayları şöyle anlattı:

"Mahallemiz, şimdiye kadar iki kez yıkılmak istendi. Bu seferki hepsinden başkaydı. Evlerimizi yıkmaya değil, bizi katletmeye, buralardan sürmeye geldikleri her hallerinden belliydi. Kadın, çocuk demediler. Acımasızca ateş açtılar. Sanki işgal ettikleri yabancı bir ülkenin halkını kurşunluyorlardı. Bunu düşman bile yapmazdı. Panzerlerin altında kadınlar,çocuklar ezildi. Evlerden radyolar teypler, paralar yağmalandı. Evlerinden dışarı kaçamayan hasta, yaşlı, hamile kadınların üzerine evlerini yıktılar. Yıkıntıların altından güç kurtardık. Evleri yıkmakla kalmadılar, biriketleri un ufak ezdiler. Eşyaları ezdiler, dağıttılar. Gazeteler olayı çarpıttılar. Bir anarşist edebiyatıdır tutturdular. Bütün bunları polisin yaptığı vahşeti, katliamı örtbas etmek için yaptıklarını biliyoruz. Ama biz evlerimizi yeniden yapıyoruz. Yapacağız, gene saldırırlarsa, gene direneceğiz. Biz burada 7.200 aileyiz. Kış yaklaşıyor, bu kadar insan evsiz mi geçirecek kışı? Devletin görevi vatandaşa kalacağı bir ev temin etmek değil midir? Yoksa vatandaşın kendi imkanlarıyla yaptığı evi başına yıkıp, çoluğunu çocuğunu kurşunlamakla mı çözecekler bizim evsizlik sorunumuzu?"

Malatya'lı Ş.D. isimli bir vatandaş, 6 nüfus açıkta yaşadıklarını bildirdi. Gecekondusunu 1 Mayıs'tan az önce yaptığını, evinin 3 kez yıkıldığını, maddi zararının 20 bin lirayı bulduğunu söyledi.

Medine Toprak adlı Maraşlı bir kadının kocası, olay günü göz altına alınmış, şimdi hâlâ tutuklu. Polisler, hiç direnmediği halde kadını da coplamışlar. Her tarafı yara, bere içinde. "Üç çocuğumla açıkta kaldım" diyor.

Örnek mahallesi halkı acı içinde. Bir yandan ölenlerin acısı bir yandan binbir olanaksızlık içinde borç harç yaptırdıkları konduların yıkılması, yaklaşan kış, hapishanede yatan kocalar, kardeşler. Örnek mahallesi halkı, şimdi yaralarını sarıyor. Yıkılan evleri beraberce yeniden yapıyorlar. 42 tutuklu, hastanelerde elliden fazla ağır yaralı ve 12 ölü. MC iktidarının, vatandaşa karşı "ipek gibi yumuşak" davranacağını bildirdiği şu günlerde, bu ibret tablosu herkesin gözleri önünde.

Patronların İstediği zamlar

(Baştarafı sayfa 1'de)

MC'nin başlarından hiç birinin açıklamaya cesaret edemedikleri yeni zamların özellikle, ücret ve maaşlarında hiç bir artış sağlanmayan dar gelirliler açısından büyük bir yıkım olacağı belirtiliyor. Çünkü MC hükümetinin "istikrar tedbirleri" olarak getirdiği tedbirlerin tamamı ihracatçıların, sanayicilerin, işadamlarının ve aracıların yararına hükümleri kapsıyor.

Benzin zammının yaşımın tüm alanlarına yansıyacağını artık çocuklar bile biliyor. Türkiye'de mal taşımacılığının yüzde 80'i karayolu ile yapılır. Bu nedenle karayolu ile taşınan tüm malların fiyatları kendiliğinden yükselecek. Bunu önlemek MC'nin gücü dışında. Bunun gibi sanayi kömürüne, elektriğe, mazota, fuel-oile yapılan zam tüm imalat sanayiinde maliyetlerin yükselmesine neden olacak. Bu ise zaten fiyatları yükseltmek için bahane arayan sanayicileri ürettikleri malların fiyatlarını artırmaya yöneltecek.

Uluslararası parababalarının kurdukları örgütler olan Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu'nun müfettişleri ise hâlâ Türkiye'de bulunuyor. Bu örgütlerin temsilcileri Demirel Hükümetinin ayakta kalabilmek amacıyla ihtiyaç duyduğu borç paranın verilebilmesi için bazı temel mallara ve hizmetlere zam yapılmasını ve Türk parasının değerinin düşürülmesini (devalüasyon) istiyorlar. Yabancı sermaye çevrelerinin birinci isteği MC Hükümeti tarafından kabul edildi. Şimdi sıra ikincide. Önümüzdeki haftalarda Türk parasının değerinin kesinlikle düşürüleceği sanılıyor.

BAŞYAZI

(Baştarafı sayfa 1'de)

nıfı ve emekçi yığınlara, alınteri göznuru ile çalışan büyük çoğunluğa düşman yüzleri bir kez daha açığa çıktı.

Bayram çoktan zehir oldu. Nerde kaldı küçükleri sevindirmek, büyükleri ziyaret için yol parası dahi önemli bir gedik açıyor bütçede; tebrik kartının pul parası bile zamlı tarifede yer alıyor.

Ama isterseniz, hep birlikte gene tatlı tarafından açalım. Bu böyle elbet sürgit gidemez, gitmeyecek. İşçi ve emekçi yığınlar bilinçlenip örgütleniyor, sınıf kini ile bileniyor. Her geçen gün başımızdakilerin korkuları da büyüyor, genişliyor. Faşist tırmanış, Ümraniye'de gecekonduluların üzerine sıkılan kurşun, Gazetemizi satan arkadaşlarımızın uğradıkları saldırılar, Samsun'da yakılan Parti binamız bu korkunun meyveleridir. Ama bilinen sözdür, korkunun ecele faydası yok.

Bilinçlenip örgütlenerek, sınıf kini ile bilenerek onları, temsilcisi oldukları sınıfla, büyük sermaye ve toprak sahipleri, tek kelime ile parababaları sınıfı ile birlikte iktidardan uzaklaştıracağız, bir daha geri dönmemecesine. O zaman gerçekten bayram yapacağız; hep birlikte türküler söyleyip, birlikte halay çekeceğiz, horon tepip efece diz vuracağız.

O günün en yakın olması dileğiyle ve o günü en yakına getirecek, gerçekleştirecek işçi sınıfına ve müttefiki emekçi yığınlara, sizlere olan sarsılmaz inanç ve güvenle bayramınız kutlu olsun.

BİR YORUM

Gecekondu sorunu terörle çözümlenemez

Kadir GÖREN

Köylerinde geçinme olanağı bulamayan topraksız ya da az topraklı köylüler yaşamlarını sürdürebilmek amacıyla kentlere göç ediyorlar. Bu göç olayı son yirmi yıldır hızlı bir şekilde devam ediyor. Örneğin İstanbul'a bir yılda 100 bin kişinin yerleşmek amacıyla geldiği bir gerçek. Bu 100 bin kişinin nereye yerleşeceğini, nasıl iş bulacağını ve yaşayacağını ise hiç kimsenin düşündüğü yok. Bu konuda ne bir plan yapılmış ne bazı tedbirler alınmış. Devlet kentlere göç eden yüzbinlerce kişinin nasıl iş bulacağını, nasıl barınacağını düşünmediği, bu konuda tedbir almadığı için de herkes kendi başının çaresine bakmaya çalışıyor.

Yoksul halk başını sokacak bir ev bulamadığı için çözümü gecekondu yapımında buluyor. Büyük kentlerin uzak yörelerinde, dağ, tepe başlarında, her türlü insanca yaşama koşullarından yoksun derme çatma konutlara gecekondu adı veriliyor. Gecekondular genellikle hazine arazileri üzerinde yapılıyor. Özel arazilere yapıldığı da oluyor. Belediyeler ise gecekonduları ancak seçim zamanları düşünüyor. Düşünse bile dar mali olanaklarıyla bu gecekonduların tümüne birden yol, su, elektrik, kanalizasyon ve otobüs götüremiyor. Böylece milyonlarca emekçi bu çağ dışı yaşamı sürdürmeye zorlanıyor.

Devlet gecekonduları hiç düşünmemiş değil. Düşünmüş, ama yalnızca yıkımını. Çıkartılan bir yasayla Belediye sınırları içinde yapılan yasaya aykırı bu konutların yıkılması görevini Belediyelere vermiş. Böylece bu yasa Belediyelerin elinde politik baskı aracı olarak kullanılagelmiş. Seçim öncesi burjuva partileri oy alabilmek için gecekondu yapımını teşvik etmekte ama daha sonra istedikleri oy oranını alamazlarsa o gecekondu bölgesini ya yıkmakta ya da oraya hizmet götürmemektedirler.

Türkiye'de gecekondu sorunu hep baskıyla, terörle önlenmek istendi. Halkın kırsal alandan kentlere göç ediş nedenleri araştırılacağına ve halkın barınma sorununa neden gecekondu biçiminde çözüm aradığı inceleneceğine, yoksul halkın dişini tırnağına takarak yaptığı konutlar yıkılarak bu soruna çare bulunamaz. Gecekondu yapımına neden yoksul halk değil sosyal konut inşaatlarına önem vermeyen ve Anayasa'nın kendisine yüklediği görevi yerine getirmeyen burjuva hükümetleri. Yani gecekondu sorununun asıl sorumlusu gerici, halka karşı iktidarlar.

Ümraniye'de gecekondu halkına uygulanan terör bunun son örneği oldu. Kendi suçlarını örtbas etmek isteyenler ve konut yapımını sömürücülerin eline terkedenler bu suçlarının açığa çıkmasını önlemek için gecekondu halkına terör uygulattılar. Ama her yeni baskı ve terörün emekçi halkı sermaye düzenine karşı bilinçlendirdiğini ve onları birleştirdiğini unuttular. Örgütlü birleşik gücün yenilmeyeceğini gecekonducular şimdi daha iyi anladılar.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Eskişehir Sarıcakaya'da binlerce sebze ve meyva üreticisi dertli:

"PAHALILIĞI TEFECİLER VE ARACILAR YARATIYOR"

Üretici üzümü 175 kuruşa satıyor

Üreticiler, binbir zahmetle yetiştirdikleri sebzeleri, meyvaları yok pahasına aracı tüccarlara kaptırıyorlar.

GÖREV (Eskişehir)

Türkiye'de tarım kesiminde çalışan aileler içinde 50 dönümden az toprağa sahip "küçük çiftçi" ailelerinin oranı, yüzde 72,9'u bulmaktadır. Bu aileler, 1968 de toplam tarım alanının yüzde 64,29'una sahipken, 1973'de ancak yüzde 26,6'sına sahip duruma geldiler. Bu da, küçük üreticiler kesimini oluşturan bu kitlenin sürekli mülksüzleştiğini, topraklarını yok pahasına elinden çıkartmak zorunda kaldığını göstermektedir. Demokratik bir işleyişe sahip ve güçlü bir kooperatifçilik hareketinin olmadığı ülkemizde, modern araç ve gereçlere, tohum, gübre ve gerekli kredi imkanlarına sahip olmayan bu kitlenin aracıların ve tefecilerin elinde, her gün biraz daha yoksullaşarak, topraksız köylü durumuna düşmesi kapitalist düzenin kaçınılmaz bir sonucu olmaktadır.

Bu üreticiler çalışmalarının karşılığını alamıyorlar. Meyve ve sebzeler önce yok denecek kadar az bir fiyatla hal komisyoncularının eline geçiyor. Komisyoncular da bunun üzerine kâr koyarak manavlara satıyorlar. Buna bir de manavların kârı eklenince, tüketici bu ürünleri üreticiden çıktığı fiyatın üç-dört misline satın almak zorunda kalıyor.

Kapitalist sistemin piyasa ilişkileri içinde, aracılar her zaman var olacaktır. Ürünün, üreticiden tüketiciye varıncaya kadar geçtiği yolda köşeleri tutan bu kişiler, geniş kitlelerin güçlük içinde yaşamaları pahasına, kasalarını doldurmaktadırlar.

Meyve ve sebze üreticileri, bu konuda üreticiden tüketiciye kadar olan zincirin son halkasını oluşturuyorlar. Örneğin Sarıcakaya'lı bir domates üreticisi ürününü kilosu 175 kuruştan komisyoncuya satıyor. Domatesin Eskişehir manavlarındaki satış fiyatı ise 6-7 liradan aşağı düşmüyor. Kilosa üç lira olarak üreticiden alınan üzümün pazar satış fiatı ise 10-12,5 lira arasında değişiyor. Bir kilo patlıcanı üretici 175 kuruştan satıyor ama bu patlıcan tüketicinin eline 7-8 liradan geçiyor.

Halk 12 liraya yiyor

Büyük şehirlerde, küçük üreticinin elinden yok pahasına alınan ürünler, on-onbeş misli fiyatla satılıyor. Bir avuç tefeci-tüccar gitgide semirirken, olan emekçi halka oluyor.

Dönüm başına 48 lira kredi masrafları bile karşılamıyor

Eskişehir Sarıcakaya'da küçük üreticilerle görüşen GÖREV muhabiri Coşkun Kartal izlenimlerini şöyle anlatıyor:

"Sarıcakaya'da çocukları gördük...

Hepsi bahçelerdeydi. Tıpkı anaları, babaları, dedeleri, nineleri gibi iş yapıyorlardı. Dallardan meyva topluyorlar, topraktan sebze söküyorlar, bunları eşeklerin iki yanına bağlanmış selelerin içine dolduruyorlardı.

"Mustafa Yürür, meyva ve sebze üreticisi. Ailesi tam 11 kişiden oluşuyor. 20 dönüm bahçede tam 11 kişi çalışıyorlar. Sene sonunda eline geçen para 30 bin lira.

'Bu 30 bin liranın' diyor Mustafa Yürür, '15 binden fazlası masraf zaten. Geriye kalan 15 bin lira'

"Devlet yardım etmiyor mu?" diye soruyoruz:

"İlaçlama için ilaç tavsiye ediyor devlet. Biz bu ilaçları alıp, ilaçlamamızı kendimiz yapıyoruz. Aşılamayı da kendimizi yapıyoruz. Ve devlet bize dönüm başına 48 lira kredi veriyor"

Dönüm başına 48 lira kredi, masrafları karşılamaya bile yetmez.

"Sarıcakayalıların yüzde 80'i üreticilik yapıyor. Kooperatifleri yok ve bazı olumsuz deneylerden sonra kimse kurmaya kalkışmıyor.

"Üreticilerin bitmeyen bir çilesi var Sarıcakaya'da. Artık onlar bu çileye de alışmışlar. Çile çekmek, az kazanmak, emeğin karşılığını alamamak onlar için olağan işler haline gelmiş. 'Normal şekilde yaşayabilmek için hırsızlık yapmak gerek herhalde, kazanan böyle kazanıyor' diyorlar.

"Bu çile elbet sona erecektir. Çünkü sosyalizm mücadelesi bu ülkede çalışan herkesin ekonomik mücadelesinide beraberinde alıp götürmektedir."

GÖREV

15 GÜNLÜK GAZETE

Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU

Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3 Maltepe ANKARA

İstanbul Burosu: Piyerloti Cad. 21/3A

Yıllık abone bedeli: 35 TL.

Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Tel: 17 97 04

Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri